

Arrest

nr. 313 496 van 26 september 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten D. ANDRIEN & F. LAURENT
Mont Saint-Martin 22
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 21 februari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 januari 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 juni 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 juni 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. HUENGES WAJER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaten D. ANDRIEN & F. LAURENT.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekster verklaart de Kameroense nationaliteit te bezitten.

Op 4 augustus 2021 dient verzoekster een verzoek om internationale bescherming in.

Op 8 september 2023 wordt verzoekster gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 16 januari 2024 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Kameroense nationaliteit te bezitten en te zijn geboren in de stad Buea, regio Zuid-West, in Kameroen, op 16 februari 1987. Uw ouders zijn gescheiden en u heeft nog halfzussen en –broers aan beide kanten. Uw vader was sportleerkracht en woonde in Limbe. Op jonge leeftijd verhuisde u met uw moeder en stiefmoeder naar de stad Foumban, in regio West. U heeft er de lagere school afgewerkt. Nadien, ging u bij uw vader wonen en studeerde u verder in Limbe en Mamfe. Van het jaar 2005 tot het jaar 2009 studeerde u aan de universiteit van Buea. Daarna verbleef u in Buea, de wijk Bomaka, maar u bezocht ook uw vader in Limbe en werkte bij uw moeder in het dorp Talangaye, nabij Buea, alwaar zij een cacaoplantage had. Uiteindelijk kreeg u de kans om Environmental Engineering te studeren aan de National Advanced School of Public Works (NASPW) van Yaoundé, maar dan via afstandsonderwijs vanuit Buea. U studeerde van het jaar 2013 tot het jaar 2017 vanuit Buea en diende slechts nu en dan naar Yaoundé te gaan voor bijkomende lessen of examens. U ontmoette de vader van uw kinderen in deze periode en uw eerste kind werd geboren in het jaar 2015. U heeft met de vader nooit een koppel gevormd en hij bevindt zich nog steeds in het dorp Idenau.

Op 14 juni 2018 werd u in de wijk Bomaka door de politie in een auto gesleurd. U was op dat moment zwanger van uw tweede kind. U werd samen met anderen meegenomen naar het politiekantoor en u werd er beschuldigd van collaboratie met de separatisten, omdat u hen nu en dan geld gaf. Dit geld gaf u hen omdat u door hen werd afgeperst en uzelf wilde beschermen. U werd ook mishandeld. Na drie weken werd u uiteindelijk op borg vrijgelaten, nadat u een document ondertekend had dat stelde dat ze u opnieuw mochten arresteren vanaf u iets verkeerd deed. U ging in het dorp van uw moeder wonen en keerde niet meer terug naar Buea. U hielp uw moeder op de cacaoplantage, samen met uw broer en zus. In de maand juli van het jaar 2019 kreeg u te horen van de NASPW dat u in aanmerking kwam voor een studiereis naar Italië, de universiteit van Padova, en u heeft hiervoor alles geregeld. In de avond van 23 september 2019 vielen militairen het huis van uw moeder binnen en werd u opnieuw meegenomen naar Buea. U werd er geslagen en had er geen toegang tot voedsel. Op 27 september probeerde uw moeder u vrij te krijgen, samen met een advocaat, maar dit werd geweigerd. Ondertussen werden er mensen uit uw cel geëxecuteerd. Op 28 september heeft een Engelstalige bewaker u geholpen om te ontsnappen. U kon naar zijn huis gaan en bleef er twee dagen. In deze dagen werd uw jongere broer gedood toen de autoriteiten naar u op zoek waren. Uw moeder contacteerde uw oom die een vriend had die politieagent was. Via hem werd u naar Yaoundé gebracht. Deze vriend had een vriendin bij wie u kon verblijven in Yaoundé tot uw visum geregeld was. Op 13 oktober 2019 vertrok u per vliegtuig naar Italië. De vriend van uw oom regelde alles op de luchthaven.

U kwam alleen aan in Italië en u sprak iemand aan en vertelde uw verhaal aan hem. Hij nam u mee naar een koppel die u naar België bracht. Echter, werd u door dit koppel opgesloten en diende u voor hen te werken. Uw documenten werden afgenomen. Op 1 juli 2021 zag u de kans om te ontsnappen. U vluchtte richting het treinstation en verbleef er meer dan een maand. Een man bracht u uiteindelijk tot bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en u heeft er een verzoek om internationale bescherming ingediend op 4 augustus 2021.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u heeft aangegeven dat u het psychologische moeilijk heeft, vanwege traumatische ervaringen in Kameroen (zie notities CGVS, p.21). U heeft daartoe een psychologisch attest neergelegd (dd.24/8/2023) dat stelt dat u reeds in behandeling bent sinds 7 oktober 2021. Er werd met uw psychologische problemen rekening gehouden tijdens het persoonlijk onderhoud (zie notities CGVS, p.13-14 en p.20-21). Bijgevolg kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u, bij terugkeer naar uw land van herkomst - namelijk Kameroen - een persoonlijke vrees voor vervolging heeft, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie. U stelde in Kameroen te zijn gearresteerd en mishandeld door de autoriteiten (zie notities CGVS, p.19). U werd er eveneens door hen met de dood bedreigd (zie notities CGVS, p.20). **U kan de door u opgeworpen vervolgingsfeiten echter absoluut niet aannemelijk maken.**

Er dient vooreerst opgemerkt dat er zwaarwegende kanttekeningen kunnen worden geplaatst bij uw verklaringen over uw reisweg naar Europa en het doel van deze reisweg; en dat deze vaststellingen de algehele geloofwaardigheid van uw relaas ten stelligste ondermijnen. Uw verklaringen over uw aankomst in Italië en uw verblijf in België, alvorens u in België een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, zijn immers danig weinig geloofwaardig. Gegeven deze ongeloofwaardigheid, kan enkel worden vastgesteld, dat u **bijzonder laattijdig** een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. Zo stelde u te zijn gevlucht uit Kameroen met behulp van een vriend van uw oom, een politieagent, die u op de luchthaven van de hoofdstad Yaoundé heeft begeleid (zie notities CGVS, p.16 en p.20). U verklaarde dat u uit Kameroen wilde vertrekken **om uzelf te beschermen** (zie notities CGVS, p.17). Echter, bleek u hoegenaamd niets te weten over deze vriend van uw oom en de regelingen die omtrent uw reisweg getroffen werden. Zo kent u de naam niet van die vriend van uw oom en weet u ook niet hoe u zonder problemen aan de controles op de luchthaven kon passeren (zie notities CGVS, p.16). U zei enkel dat hij met iedereen praatte en dat u zo kon passeren. U stelde niets te hebben betaald omdat uw oom alles regelde, en u weet niet eens of uw oom wel iets heeft betaald aan deze vriend (zie notities CGVS, p.20). Sterker nog, u bleek dit

niet eens te hebben gevraagd. **Dat u dergelijke weinige informatie kan geven omtrent de regelingen van uw vertrek uit Kameroen, is reeds danig verbazend.** Echter, nog verbazender zijn uw verklaringen over de gebeurtenissen in Italië en België, alvorens u internationale bescherming heeft gevraagd in België. U stelde in Italië te zijn aangekomen op 14 oktober 2019 (zie notities CGVS, p.9). U had een Italiaans visum, daar u zich had opgegeven voor een Academic School in de Italiaanse stad Padova (zie notities CGVS, p.10-11). Echter, u bleek dit seminarie absoluut niet te hebben bijgewoond (zie notities CGVS, p.17), gezien u op dat moment **enkel bescherming** wilde. Gegeven deze verklaringen, kan enkel worden vastgesteld dat **uw relaas over uw aankomst en verblijf in Italië en België, danig bij de haren getrokken zijn.** Het is op zich al danig verbazend dat u niet zeker bent in welke Italiaanse luchthaven u bent aangekomen (zie notities CGVS, p.11). U denkt dat het Venetië was. U stelde dat u Kameroen verliet omdat uw leven in gevaar was en dat u in Italië een familie ontmoette die uw paspoort heeft afgenomen. Gevraagd hoe u die familie had ontmoet, antwoordde u – danig verbazend – dat u iemand in de luchthaven ontmoette toen u er aankwam en dat u aan hem heeft uitgelegd dat uw leven in gevaar was en dat u terug zou moeten naar Kameroen, alwaar u zou worden vermoord. U zei hem dat u een serieus probleem had, en hij antwoordde dat hij een familie kende die u zou kunnen helpen. U kende echter de naam niet van deze man. Gevraagd om welke redenen u een willekeurige man uw hele verhaal vertelde, antwoordde u dat het uit wanhoop was en dat u hulp nodig had. Gevraagd om welke redenen u geen internationale bescherming vroeg op de luchthaven, antwoordde – danig bij de haren getrokken – dat u **niets kent over asiel.** Gevraagd wat u met dit antwoord bedoelt, antwoordde u – opnieuw weinig aannemelijk – dat u het nooit had gehoord, om daarna onmiddellijk uw verklaringen te veranderen door te zeggen dat u het wel kende, maar dat u de procedure niet kende en er niets over wist. **Deze verklaringen houden echter absoluut geen steek, gezien u ook meermaals duidelijk had aangegeven dat u bescherming nodig had en zou worden vermoord bij terugkeer naar Kameroen.** In dat opzicht, is het danig weinig geloofwaardig dat u zelf niet zou denken aan de asielprocedure of het aanvragen van asiel, dat ook uw familie, oom of vriend van uw oom er niet aan zou denken; en dat tenslotte ook de onbekende man op de luchthaven u niet zou aanraden om asiel aan te vragen, maar u in plaats daarvan zou sturen naar een onbekende familie. De familie bleek een Belgische familie te zijn die uw paspoort afnam en die u daarna dwong om voor hen te werken (zie notities CGVS, p.12). U verbleef bij deze familie ergens in Brussel. **Het kan echter absoluut niet aannemelijk worden geacht dat u op geen enkel moment in Kameroen of bij aankomst in Italië het idee had om internationale bescherming te vragen, te meer omdat u een hoog opgeleide, zelfstandige vrouw bent die in het verleden duidelijk ondernemend is gebleken.** Immers, u heeft de middelbare school afgemaakt en u heeft daarna gestudeerd aan de universiteit in Buea (zie notities CGVS, p.5). In 2009 studeerde u af en u heeft daarna alleen in Buea gewoond (zie notities CGVS, p.7), en later samen met uw zoon, in de wijk Bomaka (zie notities CGVS, p.6). U ging ook steeds uw moeder helpen in het dorp of uw vader in de stad Limbe (zie notities CGVS, p.7). In het jaar 2013 of 2014 ging u uiteindelijk Environmental Engineering studeren aan de universiteit van de hoofdstad Yaoundé, vanuit Buea (zie notities CGVS, p.5). U studeerde af in het jaar 2017. **Gegeven dit ondernemende, zelfredzame en hoog opgeleide profiel, kan enkel worden verwacht dat u zich wel degelijk zou informeren over het aanvragen van internationale bescherming in Europa, en dat u niet zo maar een u onbekende man in de luchthaven zou geloven, laat staan zou volgen.** Gegeven de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen (zie hierboven) en dit hoge profiel, kan geen geloof worden gehecht aan de door u geopperde gebeurtenissen die zich zouden hebben voorgedaan in Italië en België, en er kan dan ook enkel worden vastgesteld dat het CGVS in het ongewisse is over uw verblijf in Europa, tot u internationale bescherming vroeg op 4 augustus 2021, bijna twee jaar nadat u in Europa bent aangekomen. Gegeven deze vaststelling, kan enkel worden geconcludeerd dat u bijzonder laatstijdig bescherming vroeg in België, hetgeen fundamenteel afbreuk doet aan uw nood aan internationale bescherming.

Naast het feit dat bovenstaande vaststellingen in verband met uw reisweg en verblijf in Europa fundamenteel afbreuk doen aan de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen, kan ook om andere redenen geen geloof worden gehecht aan uw vrees bij terugkeer naar Kameroen. U stelde in Kameroen twee maal te zijn gearresteerd en bij de laatste arrestatie te zijn bedreigd met de dood (zie notities CGVS, p.19-20). Echter, kan absoluut niet worden ingezien om welke redenen de Kameroense autoriteiten u zo maar zouden arresteren en u uiteindelijk zouden willen doden. Bovendien, dient opgemerkt, is uw kennis over de redenen die aan de grondslag liggen van uw vermeende arrestatie, absoluut ontoereikend. U vertelde dat u een eerste keer was gearresteerd omdat u de separatisten zou hebben gesteund. Zij kwamen al sinds het jaar 2016 naar uw huis om u te vragen om hen te steunen met geld of voedsel (zie notities CGVS, p.19). U stelde dat ze er zeer beangstigend uitzagen en gemaskerd waren. Omdat u bang was, gaf u hen gewoon het geld wanneer ze u erom vroegen. Uiteindelijk werd u daardoor gearresteerd op 14 juni 2018. Echter, in tegenstelling tot uw verklaringen dat de separatisten reeds sinds het jaar 2016 naar uw huis kwamen, bleek u absoluut **niets** over die separatisten te weten. Zo heeft u nooit iemand gekend die deel was van de separatisten (zie notities CGVS, p.18 en p.24) en u stelde dat u ook niet kon weten wie ze zijn omdat ze hun gezicht verbergen (zie notities CGVS, p.24). Gevraagd of ze regelmatig om geld kwamen vragen, zei u dat dit soms wel gebeurde, namelijk dat ze elk moment kunnen aankloppen en om belastingen kunnen vragen. Soms kwamen ze drie keer per week, en omdat u geen problemen wilt, geeft u hen wat ze vragen.

Echter, gevraagd of u separatistische groepen of leiders kent die rond Buea actief zijn, antwoordde u – danig verbazend – dat u het niet kan zeggen omdat ze hun gezicht verbergen, waarna u herhaalde dat u hen deze belastingen gaf omdat u geen ruzie wil. **Nogmaals** gevraagd of u bekende groeperingen of leiders kent die zich ophouden in de buurt van de stad Buea of actief zijn rond het dorp van uw moeder, antwoordde u dat u er geen kent. **Echter, indien u werkelijk reeds sinds 2016 onder dwang belastingen moet betalen aan deze separatisten, soms tot drie maal per week, kan redelijkerwijs worden verwacht dat u op zijn minst de namen kent van separatistische leiders of groeperingen in de buurt van Buea, gezien u hen reeds jaren onder dwang dient te steunen. Het gegeven dat u op geen enkele manier meer informatie kon geven over deze separatisten en enkel bleef herhalen dat ze hun gezicht verbergen, doet dan ook afbreuk aan de door u voorgehouden vervolgingsfeiten, namelijk dat u vanwege uw betalingen zou zijn gearresteerd door de Kameroense autoriteiten in het jaar 2018. U kan immers niet aannemelijk maken dat u hen daadwerkelijk betaalde.**

Betreft uw verklaringen over uw vermeende **tweede arrestatie**, op 23 september 2019, dient opgemerkt dat ook deze verklaringen als niet geloofwaardig kunnen worden beschouwd. U verklaarde dat u na uw eerste arrestatie bij uw moeder in het dorp Talangaye (zie notities CGVS, p.17) bent gaan wonen en niet meer naar Buea bent teruggekeerd (zie notities CGVS, p.19). In het dorp kwamen nog steeds separatisten die u en de dorpsbewoners geld aftroegden. Op 23 september 2019 hebben militairen het dorp binnengevallen en u gearresteerd (zie notities CGVS, p.19-20). U werd opgesloten in Buea en – in tegenstelling tot de eerste keer dat u werd gearresteerd (zie notities CGVS, p.19) – was het u niet toegestaan uw moeder te spreken, uw advocaat te spreken of op borg vrij te komen (zie notities CGVS, p.20 en p.21). Een Engelstalige militair deelde u uiteindelijk mee dat u zou worden gedood en hij hielp u te ontsnappen op 28 september 2019. **Echter, uw verklaringen over deze tweede arrestatie blijken ronduit bij de haren getrokken. Ten eerste, bleek u niet eens te weten om welke redenen u niet op borg kon vrij komen. Dit, terwijl uw advocaat wél achteraf nog een getuigenis schreef voor het CGVS (dd.14/7/2022 – zie getuigenis in het administratieve dossier, groene map). In deze getuigenis staat opgetekend dat deze advocaat u probeerde vrij te krijgen, maar dat alle pogingen daartoe werden afgewezen zonder geldige redenen. Echter, nergens in de getuigenis of nergens uit uw eigen verklaringen, kan worden afgeleid hoe de pogingen dan wel werden afgewezen en dat deze niet geldige redenen waren. Het enige wat u kon zeggen is dat ze [de borg] gewoon hebben geweigerd en dat ze [uw moeder en de advocaat] u niet mochten zien (zie notities CGVS, p.22). Ze zouden daarvoor geen enkele verklaring hebben gegeven en gewoon gezegd hebben dat borg niet mogelijk was. Gevraagd welke verklaring ze daarvoor aan uw advocaat hadden gegeven – gezien een advocaat de taak heeft de redenen waarom u niet op borg kan vrijkomen te betwisten, maar u zei dat u een ondertaking [een beloftebrief – u moest daarin het volgende bevestigen: als de autoriteiten vaststellen dat u opnieuw iets illegaals doet, hebben ze het recht om u te arresteren (zie notities CGVS, p.19)] had ondertekend de eerste keer en dat u opnieuw was gearresteerd, dus dat ze u deze keer niet zouden laten gaan. Dan maar gevraagd of de autoriteiten informatie hebben verschaft over wat er met u zou gebeuren, en of u misschien voor de rechtbank moest komen, antwoordde u enkel ontwijkend dat ze [uw moeder] met uw kind is gekomen, en dat ze u nog altijd weigerden om hen te mogen zien. **Nogmaals** gevraagd of ze [uw advocaat en uw moeder] verdere uitleg kregen, bijvoorbeeld over de aanklacht, antwoordde u dat ze zeiden dat u een spion was en met de separatisten samenwerkte. Een derde keer gevraagd welke informatie uw advocaat kreeg over wat er verder met u zou gebeuren, antwoordde u dat ze gewoon zeiden dat ze me nooit terug zouden zien. **Echter, deze verklaringen zijn danig bij de haren getrokken. Dat de Kameroense militairen gewoonweg zouden toegeven aan een advocaat en familie dat ze een persoon u zouden doden, of opsluiten zonder enig proces, is gewoonweg niet aannemelijk.** Gesteld dat een advocaat de wet kent, en gevraagd of hij dan niet informeerde naar de verdere stappen, na uw arrestatie, antwoordde u – opnieuw niet op de aan u gestelde vraag - dat ze vroegen om u tenminste te mogen spreken, maar dat er werd gezegd dat ze u niet meer zouden zien. Gevraagd wat de plannen waren van uw advocaat na deze melding [en dus, doodsb bedreiging], antwoordde u dat hij iets over de borg wilde zeggen, maar dat ze weigerden en u niet zouden loslaten. **Opnieuw** gesteld dat een advocaat toch niet zo maar zou toelaten dat u door militairen met de dood werd bedreigd en **opnieuw** gevraagd wat zijn plan was voor de toekomst, antwoordde u dat ze niets gezegd hebben, maar dat u enkel werd vrijgelaten door een Engelstalige militair op 28 september 2019. Ze kregen te horen dat er plannen waren om u te vermoorden. Een laatste maal gevraagd of de advocaat hen dan niet voor de rechtbank kon dagen, antwoordde u dat uw moeder had gezegd dat hij nog zou zien wat hij kon en dat hij eerst zijn collega's zou raadplegen. **Deze verklaringen zijn echter danig weinig geloofwaardig, dat u niet zou weten om welke redenen u niet op borg werd vrijgelaten, dat de militairen gewoonweg iedereen zouden vertellen dat zij zouden doden – zonder enige aanklacht of proces, en dat uw advocaat daarop geen enkel plan maakte [naast het raadplegen van collega's] om de militairen ervan te weerhouden, houdt gewoonweg geen steek en zodoende kan aan uw verklaringen geen geloof worden gehecht.****

Volledigheidshalve, dient opgemerkt, dat nergens in de uitgebreid voorhanden zijnde informatie en berichtgeving over aanvallen en arrestaties in Kameroen, één van de door genoemde arrestaties – op 14 juni 2018 of op 23 september 2019 – werd teruggevonden. Nochtans kan dit redelijkerwijs worden verwacht, gezien u in beide gevallen niet de enige was die werd gearresteerd, en dat we dus kunnen spreken

over grootschalige arrestaties. U stelde dat u bij uw arrestatie op 14 juni 2018 andere mensen had ontmoet in de auto en in de gevangenis (zie notities CGVS, p.19). U stelde dat jullie werden geslagen, gemarteld en beschuldigd van collaboratie. Betreft de tweede arrestatie, vertelde u dat u 's avonds hardhandig werd meegenomen en in de gevangenis waren blijkbaar andere gevangenen die werden gedood (zie notities CGVS, p.20). **Er kan verwacht worden dat deze ernstige feiten toch enigszins in de beschikbare berichtgeving is terug te vinden, doch, dit is geenszins het geval en zodoende wordt verder afbreuk gedaan aan de reeds ernstig aangetaste geloofwaardigheid van uw algehele asielrelaas.**

Gegeven het feit dat uw beider arrestaties niet geloofwaardig worden geacht, kan eveneens niet geloofwaardig worden geacht dat uw broer in het dorp Talangaye werd vermoord omwille van uw ontsnapping uit de gevangenis. Overigens, werd ook over dit incident geen enkel bericht teruggevonden.

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, dient dan ook geconcludeerd dat u niet aannemelijk heeft weten te maken dat er in uw hoofd een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bepaald in de Conventie van Genève, in aanmerking kan worden genomen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de mate van willekeurig geweld als gevolg van het gewapende conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar dat land of, in voorkomend geval, naar de desbetreffende regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980. Aan verzoekers om internationale bescherming uit bepaalde zones van het Engelstalige deel van Kameroen wordt subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c) van de wet van 15 december 1980 toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, voor zover zij aannemelijk maken dat zij echt afkomstig zijn uit deze regio, dat zij in deze context hebben verkeerd en voor zover er geen echte interne vluchtmogelijkheid bestaat.

Uit een grondige analyse van de huidige veiligheidssituatie in Kameroen (zie **COI Focus "Kameroen. Engelstalige regio's: veiligheidssituatie"** van 20 februari 2023, beschikbaar op https://www.cgva.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_cameroun_regions_anglophones_situation_securitaire_20230220.pdf of <https://www.cgvs.be/fr>) blijkt dat dit land momenteel getroffen wordt door een zogenaamde "Engelstalige crisis". Het gaat hierbij echter om een **gelokaliseerd conflict**, dat zich in hoofdzaak beperkt tot de twee Engelstalige regio's North West en South West. Uit dezelfde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in het Franstalige deel van Kameroen fundamenteel verschilt van deze in het Engelstalige deel van Kameroen.

Het Commissariaat-generaal benadrukt bovendien dat uit artikel 48/5, § 3 van de wet van 15 december 1980 volgt dat de behoefte aan bescherming niet bewezen is indien er in een deel van het land geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker om internationale bescherming op een veilige en wettige manier kan reizen naar dat deel van het land en er toegang toe kan hebben. In casu is het Commissariaat-generaal van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door u in Franstalig Kameroen te vestigen, meer bepaald in de hoofdstad Yaoundé, alwaar u over een veilige en redelijke interne vluchtmogelijkheid beschikt.

Hoewel het conflict een aanzienlijke impact heeft op de bewegingsvrijheid van de burgers in het Engelstalige deel van het land, onder meer door de 'ghosttownoperaties' en de vele checkpoints van de autoriteiten of de separatisten, blijkt dat het mogelijk is om zich van het Engelstalige naar het Franstalige deel van het land te verplaatsen. Bovendien is het Franstalige deel bereikbaar via de internationale luchthavens van Douala en Yaoundé.

Wat de veiligheidssituatie in de **Franstalige regio** van Kameroen betreft, dient te worden vastgesteld dat deze regio niet wordt getroffen door het geweld als gevolg van de Engelstalige crisis, met uitzondering van enkele geïsoleerde incidenten, voornamelijk aan de grens van de Engelstalige regio's. Uit de beschikbare informatie blijkt duidelijk dat het geweld als gevolg van de Engelstalige crisis in het Franstalige gedeelte van het land momenteel beperkt is, dat het geweld niet het hele land treft en niet veralgemeend is. Bijgevolg kan niet worden gesteld dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4 §2 c) van de wet van 15 december 1980.

De situatie in het Franstalige gedeelte van Kameroen beantwoordt bijgevolg niet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980, dat beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld als gevolg van een gewapend conflict dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat, indien een burger zou worden teruggezonden naar het desbetreffende land of, in voorkomend geval, naar de desbetreffende regio, hij louter door zijn aanwezigheid aldaar zou worden blootgesteld aan een reëel risico op ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 §2 c).

Bovendien blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt, dat talrijke Engelstaligen, voornamelijk vrouwen en kinderen, toevlucht vinden in de Franstalige regio's, waar ze vaak in precarie omstandigheden leven. In werkelijkheid kunnen de Engelstalige IDP's er echter rekenen op de hulp en sympathie van de Franstalige gemeenschap die hen opvangt. Er worden geen spanningen tussen de twee gemeenschappen waargenomen. De meeste geraadpleegde bronnen melden bovendien dat Engelstalige IDP's niet doelgericht

worden gediscrimineerd door de autoriteiten, louter omdat ze Engelstalig zijn. Uit alle informatie blijkt dus dat er geen sprake is van systematische vervolging van Engelstalige Kameroeners door de Kameroense autoriteiten in het Franstalige deel van het land, louter omdat ze Engelstalig zijn.

Derhalve dient nog te worden onderzocht of u beschikt over een redelijke mogelijkheid om u te vestigen in het Franstalige deel van Kameroen, meer bepaald in de hoofdstad Yaoundé. Rekening houdend met uw persoonlijke situatie kan redelijkerwijs van u worden verwacht dat u zich in Yaoundé vestigt. Zo heeft u een diploma Environmental Engineering, gehaald aan de National Advanced School of Public Works (NASPW) van Yaoundé (zie notities CGVS, p.5). U bent in het kader van dit programma verschillende malen naar Yaoundé gereisd om er lessen te volgen en examens te maken. U verbleef in die periodes bij vrienden in Yaoundé. Bovendien, spreekt u duidelijk goed Frans. U heeft immers de volledige lagere school doorlopen in het Franstalige deel van Kameroen, namelijk in Foumban (zie notities CGVS, p.4) en uw opleiding aan de universiteit van Yaoundé werd zowel in het Frans als in het Engels gegeven (zie notities CGVS, p.18).

Hierboven werd reeds gesteld dat u een hoog opgeleide, zelfstandige en zelfredzame vrouw bent. U heeft immers verschillende studies gedaan, uw kinderen alleen opgevoed en een lange tijd alleen gewoond in de stad Buea, terwijl u studeerde en in uw onderhoud voorzag (zie notities CGVS, p.5-6).

Gelet op de bovenstaande overwegingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat u, los van de huidige situatie in uw regio van herkomst, in Yaoundé, in het Franstalige deel van Kameroen over een veilige en redelijke internvluchtmogelijkheid beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de wet van 15 december 1980. U hebt het tegendeel niet bewezen.

Wat betreft het door u neergelegde **foto's** van uw kinderen, dient opgemerkt dat deze foto's niets bijdragen. Dat uw kinderen zich nog in Kameroen zouden bevinden wordt in bovenstaande niet betwist. Bovendien, kan uit deze foto niet objectief worden vastgesteld waar deze kinderen zijn en of het überhaupt uw kinderen betreft. Dergelijke documenten hebben slechts bewijswaarde wanneer zij gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen. Dit is in casu geenszins het geval.

Betreft de door u neergelegde **getuigenis van uw advocaat**, genaamd K.J.M., dient eveneens opgemerkt dat dergelijk document slechts bewijswaarde heeft wanneer het gepaard gaat met geloofwaardige verklaringen. Immers, het document betreft slechts een getuigenis van een derde en herhaalt gewoonweg uw eigen verklaringen.

Wat betreft de door u neergelegde **documenten** in verband met de Africa Academic School in Padova, waaraan u had willen deelnemen en wat de reden vormt van uw visumaanvraag, dient opgemerkt dat deze documenten niets bijdragen. Het vraag – en antwoorddocument en het [niet ingevuld] inschrijvingsdocument vormen geen enkele ondersteuning van uw niet geloofwaardig geachte relaas. Ze tonen enkel aan dat de Africa Summer School wel degelijk bestaat, maar geenszins dat u ervoor appliqueerde.

Wat betreft het door u neergelegde **psychologische attest** (dd.24/8/2023), dient opgemerkt, dat dit attest geenszins bovenstaande vaststellingen weet te wijzigen. In bovenstaande vaststellingen worden uw psychologische problemen niet in vraag gesteld. Bovendien, geeft het attest geen enkele informatie over de aard of redenen van uw problemen, ze stelt enkel dat u reeds twee jaar psychologisch wordt opgevolgd. Ten slotte, werden u tijdens het persoonlijke onderhoud specifieke steunmaatregelen verleend, waardoor kan worden aangenomen dat er voldoende rekening werd gehouden met uw psychologische kwetsbaarheid.

Wat betreft de **aantekeningen bij het persoonlijk onderhoud**, doorgestuurd door uw advocaat op 12 oktober 2023, dient opgemerkt, dat deze aantekeningen absoluut niet dienstig zijn, daar ze niet raken aan de kern van de vaststellingen in deze beslissingen. De meeste opmerkingen gaan immers over de schrijfwijze van verschillende genoemde namen en dorpen. Alwaar de opmerkingen (op p.11 en p.14) gaan over de inhoud van de notities, dient opgemerkt, dat in deze enkel kan worden vastgesteld dat het gaat over een nieuwe formulering van een verklaring. Geenszins zijn deze opmerkingen dus pertinent.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.
(...)"

2. Over de rechtspleging

Verweerder heeft middels zijn nota van 13 maart 2024 de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) verzocht om onderhavige zaak te behandelen via een louter schriftelijke procedure.

Artikel 39/73-2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), ingevoegd bij de wet van 30 juli 2021 en in werking getreden op 10 december 2021, voorziet dat de louter schriftelijke procedure voortaan ook kan op verzoek van één van de partijen. Dit artikel luidt als volgt:

“§ 1.

Elke partij kan de Raad verzoeken om gebruik te maken van een louter schriftelijke procedure in, naar gelang van het geval, het verzoekschrift, de nota met opmerkingen, de kennisgeving dat zij geen syntheseseminarie wenst neer te leggen of de syntheseseminarie.

Bij toepassing van het eerste lid vermeldt het opschrift van het procedurestuk ook "verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure".

§ 2.

De griffie stelt de tegenpartij onverwijld op de hoogte van het verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure op het zelfde ogenblik dat zij, al naar gelang het geval, een kopie overmaakt van het verzoekschrift, van de nota met opmerkingen, van de kennisgeving dat de verzoekende partij geen syntheseseminarie zal neerleggen of van de syntheseseminarie. Indien de tegenpartij binnen de vijftien dagen na de verzending door de griffie geen bezwaar maakt tegen het verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure, wordt zij geacht hiermee in te stemmen. In dat geval onderzoekt de kamervoorzitter of de door hem aangewezen rechter het beroep bij voorrang en doet hij uitspraak op grond van het administratieve dossier en de procedurestukken, tenzij hij het nodig acht de mondelinge opmerkingen van de partijen te horen, in welk geval artikel 39/74 wordt toegepast.

§ 3.

Wanneer de kamervoorzitter of de door hem aangewezen rechter instemt met het verzoek tot het gebruik van een louter schriftelijke procedure, stelt hij de partijen hiervan in kennis en stelt hij, bij beschikking, de datum vast waarop de debatten worden gesloten. Deze datum ligt minstens acht dagen na de datum van verzending van de beschikking. Partijen kunnen tot op de dag van het sluiten van de debatten een pleitnota indienen.

Indien er een pleitnota wordt ingediend, brengt de griffie deze onverwijld ter kennis aan de tegenpartij. In dit geval wordt het arrest niet eerder gewezen dan acht dagen na de sluiting van de debatten."

Verzoekster heeft in onderhavige zaak de Raad echter op 29 maart 2024 per aangetekende brief gemeld zich te verzetten tegen de behandeling van haar dossier via een louter schriftelijke procedure.

Gelet op het bezwaar van verzoekster wordt dan ook geen toepassing gemaakt van de procedure voorzien in artikel 39/73-2 van de Vreemdelingenwet.

3. Het verzoekschrift

3.1. In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoekster zich op een manifeste appreciatiefout, alsook op de schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet.

3.2. Verzoekster betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat haar vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoekster vraagt in hooforde om haar als vluchteling te erkennen, minstens haar de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek.

3.3. Verzoekster voegt de volgende stukken bij haar verzoekschrift (zie inventaris bij het verzoekschrift):

"3. Getuigenis van Mrs. E.A.E.S. ;

4. COI Focus, "Cameroun : La crise anglophone : situation sécuritaire", oktober 2019, beschikbaar op : https://www.cqra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_Cameroun._la_crise_anglophone._situation_securitaire.pdf ;

5. HRW, "Cameroun : Recours régulier à la torture et à la détention au secret, Le Conseil de sécurité de l'ONU devrait condamner les abus et demander des réformes", 6 mei 2019, beschikbaar op: <https://www.hrw.org/fr/news/2019/05/Q6/cameroun-recours-regulier-la-tortureet-la-detention-au-secret>

6. Verklaring van A.O. om te worden vrijgelaten - 5 juli 2018 ;

7. Letter of 27 September 2019 – K.J.M. ;

8. Attest van Meneer E.I. - 1 dorpsambtenaar' ;

9. Attest - Kang Barombi Traditional Council ;

10. LinkedIn van K.J.M. ;

11. Programma registratiebrief- Padova Africa Summer School ;

12. Psychologische attest."

4. De nota met opmerkingen

De Raad ontvangt vanwege verweerder een nota met opmerkingen, overeenkomstig artikel 39/72, § 1 van de Vreemdelingenwet, waarin hij het gelijk van zijn beslissing herhaalt en repliceert op het verzoekschrift.

Verweerder voegt het rapport *"With or against us. People of the North-West Region of Cameroon caught between the army, armed separatists and militias"* van Amnesty International van 4 juli 2023 bij zijn nota met opmerkingen.

5. De aanvullende nota

De Raad ontvangt vanwege verzoekster een aanvullende nota, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, waaraan zij de volgende stukken toevoegt: een getuigenis van verzoekster bij haar oom (stuk 13), het rapport *"Cameroon Concord, 'Tensions Rise in Bamenda Over Ambazonian Taxi Color Mandate'"*, 21 juni 2024, beschikbaar op: <https://www.cameroon-concord.com/category-blog-layout-02/tensions-rise-in-bamenda-over-ambazonian-taxi-color-mandate> (stuk 14)", het rapport *"Global Center for the Responsibility to Protect, 'Cameroon'"*, 31 mei 2024, beschikbaar op: <https://www.globalr2p.org/countries/cameroon/> (stuk 15)", het rapport *"Cameroon Concord, 'Nkambe Under Siege: Ambazonian Fighters Torch Bikes, Take Hostages'"*, 16 april 2024, beschikbaar op: <https://www.cameroonconcord.com/southern-cameroots/nkambe-under-siege-ambazonian-fighters-torchbikes-take-hostages> (stuk 16)", het rapport *"Health Cluster Cameroon, 'CAMEROON: IED EXPLOSION IN NKAMBE DURING THE YOUTH DAY CELEBRATIONS'"*, 12 februari 2024, beschikbaar op: <https://reliefweb.int/report/cameroon/cameroon-ied-explosion-nkambe-during-youthday-celebrations-update-no1-12-february-2024> (stuk 17)", het rapport *"AfricaNews, 'Cameroon: Attack blamed on separatists leave at least 1 dead in South-West region'"*, 31 januari 2024, beschikbaar op: <https://www.africanews.com/2024/Q1/31/cameroon-attack-blamed-on-separatists-leave-at-least-1-dead-in-south-west-region/> (stuk 18)", het rapport *"Cameroon Concord, 'Breaking News Cameroon: Unrest in Buea as Armed Ambazonians Clash Amidst Discontent'"*, 30 januari 2024, beschikbaar op: <https://www.cameroon-concord.com/category-blog-layout-02/breaking-news-cameroon-unrest-in-buea-as-armed-ambazonians-clash-amidstdiscontent#qooqle> vignette) (stuk 19)" en het rapport *"France 24, 'Cameroon's Anglophone crisis: Separatists threaten French-speaking regions'"*, 9 februari 2024, beschikbaar op: <https://www.france24.com/en/tv-shows/focus/202402Q9-cameroon-s-anglophonecrisis-separatists-threaten-french-speaking-regions> (stuk 20)".

6. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers om internationale bescherming daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *"een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie"* te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

7. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unie-rechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

8. Over de procedurele noden in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet

8.1. Artikel 48/9, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *"De vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend overeenkomstig artikel 50, § 3, eerste lid, heeft de mogelijkheid om op omstandige en precieze wijze in een vragenlijst, die hij beantwoordt vóór de in artikel 51/10 bedoelde verklaring, de elementen aan te brengen waaruit zijn bijzondere procedurele noden blijken, teneinde aanspraak te kunnen maken op de rechten en te kunnen voldoen aan de verplichtingen voorzien in dit hoofdstuk."*

8.2. In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat: *"Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u heeft aangegeven dat u het*

psychologische moeilijk heeft, vanwege traumatische ervaringen in Kameroen (zie notities CGVS, p.21). U heeft daartoe een psychologisch attest neergelegd (dd.24/8/2023) dat stelt dat u reeds in behandeling bent sinds 7 oktober 2021. Er werd met uw psychologische problemen rekening gehouden tijdens het persoonlijk onderhoud (zie notities CGVS, p.13-14 en p.20-21). Bijgevolg kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen."

Deze motieven worden door verzoekster niet dienstig betwist. Verzoekster stelt weliswaar dat haar mentale gezondheidstoestand volgens haar een verklaring vormt voor het vaag karakter van haar tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen afgelegde verklaringen, doch zij duidt nergens *in concreto* aan waar er tijdens haar persoonlijk onderhoud geen of onvoldoende rekening zou zijn gehouden met haar mentale gezondheidstoestand. Evenmin blijkt zulks uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud. Uit het psychologisch attest bij het verzoekschrift (stuk 10) blijkt verder niet dat er nog bijkomende procedurele waarborgen dienden te worden toegekend.

Gelet op voorgaande heeft de commissaris-generaal terecht geoordeeld dat er mag worden van uitgegaan dat verzoeksters rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat zij kan voldoen aan haar verplichtingen.

9. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

9.1. Verzoekster verklaart Kameroen te zijn ontvlucht daar zij door de Kameroense autoriteiten wordt geviséerd omdat zij wordt beschuldigd van samenwerking met de separatisten omdat zij hen regelmatig geld gaf wanneer zij door hen werd afgeperst. Voor de samenvatting van verzoeksters vluchtmotieven verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting door verzoekster niet wordt betwist.

9.2. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij haar land van herkomst is ontvlucht of dat zij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Er kan inderdaad geen geloof worden gehecht aan verzoeksters vluchtrelaas. In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal op goede gronden dat:

(i) geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters verklaringen met betrekking tot haar verblijf in Europa voorafgaand aan het indienen van haar verzoek om internationale bescherming, waardoor dient geconcludeerd dat zij laattijdig voornoemd beschermingsverzoek indiende;

(ii) verzoeksters kennis over de separatisten die zij zou hebben gesteund omdat ze haar afpersten en waarvoor zij uiteindelijk door de Kameroense autoriteiten zou zijn gearresteerd onaannemelijk beperkt is, zodat hieraan geen geloof kan worden gehecht en bijgevolg evenmin aan haar arrestatie;

(iii) verzoeksters verklaringen over haar tweede arrestatie evenmin aannemelijk zijn, waardoor eens te meer afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van haar vluchtrelaas;

(iv) nergens informatie kon worden teruggevonden over de arrestaties waarbij verzoekster samen met verschillende anderen zou zijn betrokken geweest;

(v) aangezien geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters voorgehouden problemen met de Kameroense autoriteiten, evenmin geloof kan worden gehecht aan haar bewering dat haar broer door deze autoriteiten zou zijn gedood;

(vi) de door verzoekster voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet in positieve zin kunnen doen ombuigen.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijft.

De Raad stelt vast dat verzoekster er in onderhavig verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. In wezen blijft zij slechts steken in het louter volharden in haar ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven, het minimaliseren en vergoelijken van de in de bestreden beslissing vastgestelde onaannemelijkheden, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het bekritisseren en tegenspreken van bepaalde gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusie in de bestreden beslissing kunnen

weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig en vermag niet de pertinente motieven van de bestreden beslissing, zoals hoger weergegeven, te ontkrachten.

Vooreerst wijst de Raad erop dat verschillende van de door verzoekster bij haar verzoekschrift en aanvullende nota gevoegde documenten tegenstrijdig zijn met haar eerdere verklaringen, hetgeen de geloofwaardigheid van haar vluchtrelaas eens te meer ondermijnt. Zo dient erop gewezen dat verzoekster verklaarde dat zij op 14 juni 2018 door de politie in een auto werd gesleurd en op die manier een eerste maal werd gearresteerd (zie ook het feitenrelaas in het verzoekschrift). In de verklaringen van haar moeder (verzoekschrift, stuk 3) en van haar oom (aanvullende nota, stuk 13) wordt echter gesteld dat militairen verzoeksters huis bestormden in juni 2018. Verder verklaarde verzoekster dat zij drie weken na haar eerste arrestatie op borg vrijkwam (zie ook het feitenrelaas in het verzoekschrift), terwijl haar moeder en haar oom stellen dat haar moeder smeergeld betaalde om verzoekster vrij te krijgen. Bezwaarlijk kan het vrijkomen op borg worden gelijkgesteld met vrijkomen na het betalen van smeergeld. Verder verklaarde verzoekster inzake haar tweede arrestatie in 2019 dat zij door een Engelstalige bewaker werd geholpen om te ontsnappen, waarna zij twee dagen in het huis van deze bewaker verbleef (zie ook het feitenrelaas in het verzoekschrift), terwijl haar moeder en oom beweren dat zij bij een vriendin in Buea verbleef die haar verzorgde gedurende enkele dagen, waarna zij naar Yaoundé vluchtte. Tevens dient erop gewezen dat verzoekster er tijdens haar persoonlijk onderhoud niet in slaagde om aan te geven wie de separatisten waren die haar viseerden, terwijl haar moeder en haar oom in hun verklaringen stellen dat verzoekster werd afgeperst door de Ambazonia-separatisten. Minstens kan worden verwacht dat verzoekster deze groepering bij naam zou noemen, *quod non*. Dit klemmt des te meer daar uit de informatie toegevoegd aan verweerder's nota met opmerkingen blijkt dat deze groepering wel degelijk in verschillende, regionale groepen is verdeeld. In deze nota stelt verweerder dan ook terecht als volgt: *"Verweerder verwijst overigens in dit verband naar informatie waarover het CGVS beschikt, namelijk een rapport van Amnesty International: With or against us: People of the North-West region of Cameroon caught between the army, armed separatists and militias van juli 2023 (bijlage 1, p. 13), waaruit blijkt dat separatisten zich organiseren in verschillende groepen, meestal op geografische basis en dit wordt weerspiegeld in hun namen (Bui Unity Warriors, Mountain Fako Lions, Lebialem Red Dragons, Marine Forces van Bambalang, Buffalo's van Bali Nyonga enzovoort). Het is dan ook niet aannemelijk dat verzoekster, die volgens haar beweringen reeds jaren in contact kwam en onder dwang belastingen moest betalen aan separatisten die zich organiseren in groepen en actief zijn in specifieke zones, op geen enkele manier informatie kan verstrekken over de bekende groepen of leiders die actief waren in de buurt van Buea. Bovendien dient opgemerkt dat verzoekster verklaarde dat de separatisten nog altijd aan haar moeder om geld komen vragen waardoor verwacht kan worden dat zij zich hierover informeert gezien zij nog steeds contact heeft met haar moeder (CGVS, p. 16, 24)."* Deze motivering wordt door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt. De door verzoekster aangehaalde informatie (verzoekschrift, stuk 4) werpt hierop geen ander licht. Dat de separatisten geen homogene groep vormen, wordt niet betwist, doch dit doet geen afbreuk aan het feit dat er wel degelijk regionale groepen bestaan die herkenbare namen gebruiken. In het licht van de door verzoekster geschetste context kan redelijkerwijze worden verwacht dat zij minstens enige kennis hierover heeft, weze het via haar moeder, *quod non*.

Verder stelt de Raad vast dat de bij het verzoekschrift gevoegde verklaring van verzoekster waarmee zij na haar eerste arrestatie zou zijn vrijgekomen (stuk 6) slechts een kopie van een louter handgeschreven briefje met enkele stempels betreft, waarvan de bewijswaarde aldus zeer gering is. Dit klemmt des te meer daar de datumstempel waarop de brief zou zijn opgemaakt enkel 5 juli vermeldt zonder jaartal, zodat niet eens kan worden nagegaan van welk jaar de brief dateert. Bovendien laat verzoekster geheel na te duiden waarom zij deze brief niet eerder kon voorleggen, zoals verweerder in zijn nota met opmerkingen tevens terecht opmerkt. In deze brief vermeldt verzoekster opnieuw de Ambazonia-separatisten, terwijl zij deze tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen niet eens vernoemde.

Tenslotte stelt de Raad vast dat op het LinkedIn-profiel van verzoeksters Kameroense advocaat (verzoekschrift, stuk 10) wordt vermeld dat deze advocaat sedert maart 2021 werkt voor *"Home is Home Law Firm"*, terwijl er stempels van dit advocatenkantoor worden vermeld op documenten die van 2019 dateren. Anderzijds blijkt uit voormeld profiel dat verzoeksters Kameroense advocaat sinds 2019 voor *"Bi-Jural Law Firm"* werkte, terwijl stempels van dit advocatenkantoor dan weer werden gebruikt in 2024. Waar nog kan worden aangenomen dat verzoeksters Kameroense advocaat voor meer dan één advocatenkantoor werkzaam is, is het niet aannemelijk dat deze stempels door elkaar worden gebruikt voor dezelfde zaak en het chronologisch gebruik ervan niet overeenstemt met de professionele informatie op het eigen LinkedIn-profiel van deze advocaat. Hierdoor wordt dan ook eens te meer afbreuk gedaan aan zowel de bewijswaarde van de door verzoekster voorgelegde documenten als de geloofwaardigheid van haar vluchtrelaas.

Met betrekking tot de brief van verzoeksters Kameroense advocaat (verzoekschrift, stuk 7) dient vastgesteld dat dit document een stempel bevat van 1 februari 2024, zodat het geenszins vaststaat dat deze brief

daadwerkelijk werd gebruikt om verzoekster op 27 september 2019 op borg vrij te proberen krijgen. Het attest van een dorpsambtenaar (verzoekschrift, stuk 8) stelt louter dat verzoeksters broer werd gedood en begraven, doch vermeldt nergens wat de omstandigheden van de dood van verzoeksters broer zouden zijn geweest. Als zodanig werpt dit attest geen ander licht op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing. Het attest ter bevestiging van de verblijfplaats van verzoeksters moeder (verzoekschrift, stuk 9) handelt enkel over deze verblijfplaats, hetgeen op zich niet wordt betwist, doch vermeldt geenszins enige informatie in verband met de door verzoekster aangehaalde problemen met de Kameroense autoriteiten en/of separatisten. Verzoeksters brief (verzoekschrift, stuk 11) geeft louter weer dat verzoekster interesse had om in de Italiaanse stad Padova een opleiding te volgen; hieruit blijkt geenszins dat verzoekster deze opleiding effectief zou hebben mogen volgen en/of gevolgd heeft. Deze brief werpt geen ander licht op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing. Voormelde documenten betreffen overigens alle slechts kopieën, die wegens de manipuleerbaarheid ervan slechts een geringe bewijswaarde hebben.

Wat betreft de documenten die verzoekster reeds aan het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen had voorgelegd (zie map 'Documenten' in het administratief dossier), motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht als volgt:

*“Wat betreft het door u neergelegde **foto's** van uw kinderen, dient opgemerkt dat deze foto's niets bijdragen. Dat uw kinderen zich nog in Kameroen zouden bevinden wordt in bovenstaande niet betwist. Bovendien, kan uit deze foto niet objectief worden vastgesteld waar deze kinderen zijn en of het überhaupt uw kinderen betreft. Dergelijke documenten hebben slechts bewijswaarde wanneer zij gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen. Dit is in casu geenszins het geval.*

*Betreft de door u neergelegde **getuigenis van uw advocaat**, genaamd K.J.M., dient eveneens opgemerkt dat dergelijk document slechts bewijswaarde heeft wanneer het gepaard gaat met geloofwaardige verklaringen. Immers, het document betreft slechts een getuigenis van een derde en herhaalt gewoonweg uw eigen verklaringen.*

*Wat betreft de door u neergelegde **documenten** in verband met de Africa Academic School in Padova, waaraan u had willen deelnemen en wat de reden vormt van uw visumaanvraag, dient opgemerkt dat deze documenten niets bijdragen. Het vraag – en antwoorddocument en het [niet ingevuld] inschrijvingsdocument vormen geen enkele ondersteuning van uw niet geloofwaardig geachte relaas. Ze tonen enkel aan dat de Africa Summer School wel degelijk bestaat, maar geenszins dat u ervoor appliqueerde.*

*Wat betreft het door u neergelegde **psychologische attest** (dd.24/8/2023), dient opgemerkt, dat dit attest geenszins bovenstaande vaststellingen weet te wijzigen. In bovenstaande vaststellingen worden uw psychologische problemen niet in vraag gesteld. Bovendien, geeft het attest geen enkele informatie over de aard of redenen van uw problemen, ze stelt enkel dat u reeds twee jaar psychologisch wordt opgevolgd. Ten slotte, werden u tijdens het persoonlijke onderhoud specifieke steunmaatregelen verleend, waardoor kan worden aangenomen dat er voldoende rekening werd gehouden met uw psychologische kwetsbaarheid.*

*Wat betreft de **aantekeningen bij het persoonlijk onderhoud**, doorgestuurd door uw advocaat op 12 oktober 2023, dient opgemerkt, dat deze aantekeningen absoluut niet dienstig zijn, daar ze niet raken aan de kern van de vaststellingen in deze beslissingen. De meeste opmerkingen gaan immers over de schrijfwijze van verschillende genoemde namen en dorpen. Alwaar de opmerkingen (op p.11 en p.14) gaan over de inhoud van de notities, dient opgemerkt, dat in deze enkel kan worden vastgesteld dat het gaat over een nieuwe formulering van een verklaring. Geenzins zijn deze opmerkingen dus pertinent.”*

Waar verzoekster in haar verzoekschrift wijst naar de bij haar verzoekschrift gevoegde stukken 7, 10 en 11, kan worden verwezen naar hetgeen hiervoor reeds werd vastgesteld.

Met betrekking tot verzoeksters mentale gezondheidstoestand, stelt de commissaris-generaal in haar nota met opmerkingen terecht vast dat uit de voorgelegde attesten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier en verzoekschrift, stuk 12) niet blijkt dat verzoekster omwille van haar mentale gezondheidstoestand niet in staat zou zijn om op een normale wijze een persoonlijk onderhoud te ondergaan en/of coherente, gedetailleerde, doorleefde en geloofwaardige verklaringen af te leggen over de kernelementen van haar verzoek om internationale bescherming, alsook dat, in zoverre in deze attesten verzoeksters vluchtrelaas wordt bevestigd, deze psychologische attesten op zich niet kunnen worden beschouwd als afdoende teneinde dit vluchtrelaas aannemelijk te maken:

“2.6.1 Verweerder benadrukt ter zake nog dat op basis van de psychische toestand van verzoekster, zoals blijkt uit de neergelegde psychologische attesten ten tijde van het persoonlijk onderhoud en toegevoegd bij dit verzoekschrift, niet besloten kan worden dat zij in de onmogelijkheid verkeerde de door haar beleefde gebeurtenissen op een coherente en consistente wijze naar voor te brengen. Zo blijkt uit het medisch attest van 24 augustus 2023 dat werd neergelegd tijdens het persoonlijk onderhoud en waarmee reeds rekening werd gehouden, dat verzoekster sinds 7 oktober 2021 één keer per maand psychologische ondersteuning krijgt en dat deze behandeling moet worden voortgezet. Het nieuwe voorgelegde psychologisch attest van 1 februari 2024 stelt dat verzoekster symptomen vertoont van het

post-traumatisch-stress-syndroom (PTSS) zoals hypervigilantie en traumatische belevingen, alsook lijdt aan symptomen van algemene angst die zich uiten in koorts, vermoeidheid, slapeloosheid, nachtmerries, prikkelbaarheid en voortdurende stress als gevolg van haar asielprocedure. De attesten lichten echter geenszins toe op welk vlak de vermelde symptomen zich kunnen manifesteren, noch wat de invloed is op de capaciteiten van verzoekster om haar leven en ervaringen toe te lichten. Bovendien herhaalt verweerder dat aan verzoekster steunmaatregelen werden verleend in het kader van de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming. Zoals gesteld in de bestreden beslissing werden er twee keer pauzes genomen wanneer verzoekster emotioneel werd en werd haar daarna gevraagd of ze zich beter voelde, waarop zij bevestigend antwoordde (CGVS, p. 13, 20). Bovendien stelde verzoekster op het einde van het persoonlijk onderhoud de vragen goed begrepen te hebben en ook haar advocaat bevestigde op het einde dat het onderhoud goed was verlopen (CGVS, p. 25). Verder blijkt uit een eenvoudige lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud dat verzoekster ongehinderd kon antwoorden op de gestelde vragen en zij omstandige en duidelijke verklaringen kon geven.

2.6.2 Daarnaast vormen deze stukken geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de genoemde problemen werden opgelopen, noch voor het feit dat de problemen hun oorzaak vinden in de gebeurtenissen die plaatsvonden voordat verzoekster haar land van herkomst verliet. Het laatste neergelegde psychologisch attest stelt dat verzoekster haar psychische problemen het gevolg zijn van de traumatische gebeurtenissen en herhaalt het relaas van verzoekster. Echter, een psycholoog doet vaststellingen betreffende de mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan deze vermoedens hebben over de oorzaak van de mentale problemen, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de mentale problemen werden opgelopen en dient zich hiervoor te steunen op de verklaringen van de patiënt. Een psycholoog is bij het vaststellen van zijn diagnose en de eventuele achterliggende feiten afhankelijk van hetgeen hem in de gezegden van zijn patiënt wordt aangereikt. Eventuele vermoedens over de oorzaak van de psychologische problemen zijn dan ook gebaseerd op de verklaringen van verzoeker en dit binnen de context van psychologische hulpverlening, wat een andere inslag heeft dan het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming. In het licht van het gehele dossier kunnen de medische stukken de voorstaande vaststellingen in verband met de ongelofwaardigheid van verzoeksters asielmotieven geenszins wijzigen.”

Het bij het verzoekschrift gevoegde medisch attest staat dat verzoekster een keizersnede onderging, hetgeen op zich niet wordt betwist, doch geenszins een ander licht werpt op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing.

Waar verzoekster voorts betoogt dat zij niet op goede voet stond met haar oom, die haar hielp vluchten uit Kameroen, laat zij na te duiden op welke wijze dit element volgens haar een ander licht zou werpen op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing. Immers, uit haar verklaringen blijkt dat deze oom haar desalniettemin zou hebben geholpen, zodat redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoekster enige informatie kan verschaffen over de manier waarop zij door deze oom en diens vriend werd geholpen, waar zij evenwel in gebreke blijft, zoals op omstandige en pertinente wijze wordt gemotiveerd in de bestreden beslissing (zie *supra*). Dit klemmt des te meer daar verzoekster bij haar aanvullende nota een getuigenis van deze oom voegt d.d. 5 maart 2024, waaruit blijkt dat deze oom haar nog steeds bijstaat. Dat verzoekster nog altijd geen bijkomende informatie kan verschaffen over de manier waarop haar vlucht uit haar land van herkomst werd georganiseerd, doet dan ook eens te meer afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar verklaringen dienaangaande. Dat er in Kameroen sprake is van corruptie, zoals verzoekster in haar verzoekschrift benadrukt, doet geen afbreuk aan het feit dat van haar kan worden verwacht dat zij weet hoe de vriend van haar oom heet en op welke concrete wijze deze vriend haar kon helpen op de luchthaven.

Voorts wordt er in de bestreden beslissing terecht op gewezen dat uit verzoeksters verklaringen blijkt dat zij een zelfredzame, hoogopgeleide en zelfstandige vrouw is, zodat bezwaarlijk kan worden aangenomen dat verzoekster bij haar aankomst in Europa – ondanks haar beweerde kennis van het begrip ‘asiel’ – er niet aan zou denken om asiel aan te vragen en, integendeel, haar verhaal aan een wildvreemde man zou vertellen die haar vervolgens in contact brengt met een Belgische familie die haar vervolgens zou vasthouden tot zij in 2021 kon ontsnappen. Waar zij dienaangaande in haar verzoekschrift herhaalt dat zij geen kennis had van de procedure om asiel aan te vragen, dat zij bang was en dat zij nooit naar het buitenland reisde, werpt zij geenszins een ander licht op deze pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing. Gezien de ongelofwaardigheid van verzoeksters verklaringen inzake haar reis naar Europa en haar verblijfsomstandigheden voorafgaand aan het indienen van onderhavig verzoek om internationale bescherming, kan evenmin geloof worden gehecht aan de omstandigheden waardoor zij beweert slachtoffer te zijn geweest van mensenhandel en dient besloten dat zij wel degelijk laattijdig om internationale bescherming verzocht, hetgeen de ernst en de geloofwaardigheid van haar vluchtrelaas danig ondermijnt.

Waar verzoekster verder in haar verzoekschrift betoogt als volgt: “Op geen enkel moment heeft het CGVS de drie weken gedurende welke verzoekster werd vastgehouden, onderzocht. Bovendien blijkt uit de notities van

haar persoonlijk onderhoud dat haar geen enkele vraag is gesteld over de omstandigheden van haar detentie of over de folteringen die zij heeft ondergaan, hoewel in talrijke objectieve rapporten de folteringen worden beschreven die zijn ondergaan door personen die ervan worden beschuldigd de separatisten te steunen. [...] Opnieuw heeft het CGVS echter geen enkele verklaring van verzoekster betreffende de detentie en de aanhouding zelf geanalyseerd. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt opnieuw dat hem geen specifieke vragen zijn gesteld over deze tweede detentie.”, laat verzoekster na concreet te duiden welke bijkomende informatie zij met betrekking tot de omstandigheden van haar voorgehouden detentie en foltering nog zou hebben willen geven en/of op welke wijze deze bijkomende informatie een ander licht zou (kunnen) werpen op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing. Gelet op de devolutieve werking van onderhavig beroep, is dergelijk verweer geenszins ernstig.

Waar verzoekster verwijst naar en citeert uit verschillende rapporten (verzoekschrift, p. 7-11), dient vastgesteld dat uit deze informatie blijkt dat er in Kameroen weliswaar sprake was van verschillende willekeurige detenties, doch dat hierbij mensen werden geïdendeerd die verdacht werden van banden met en/of steun aan de separatistische groeperingen, terwijl *in casu* verzoekster geenszins aannemelijk maakt dat zij van dergelijke banden en/of steun verdacht zou kunnen geweest zijn gelet op haar gebrekkige kennis over deze groeperingen en het ongeloofwaardig karakter van haar verklaringen over de bedreigingen aan haar adres (zie *supra*).

Waar verzoekster verder nog betoogt als volgt: *“Ten derde merkt het CGVS op dat het geen informatie heeft gevonden over deze arrestaties. Niet alle arrestaties door de autoriteiten zijn echter noodzakelijkerwijs vermeld of bekend.”*, dient erop gewezen dat rekening dient te worden gehouden met het geheel van de motivering en niet met diverse onderdelen van de motivering op zich. Eén onderdeel op zich kan misschien een beslissing niet dragen, maar kan in samenlezing met andere onderdelen voldoende draagkrachtig zijn. Het is immers het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal hebben doen besluiten om verzoekster het vluchtelingenstatuut en het subsidiaire beschermingsstatuut te weigeren. Dat er aldus geen informatie kon worden teruggevonden over de door verzoekster aangehaalde arrestaties, terwijl over andere arrestaties wel werd bericht zoals ook blijkt uit de door verzoekster zelf bijgebrachte informatie, dient dan ook te worden beschouwd als een bijkomende negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van haar vluchtrelaas.

Tenslotte dient vastgesteld dat er in de bestreden beslissing wel degelijk wordt gemotiveerd met betrekking tot de door verzoekster voorgehouden moord op haar broer: *“Gegeven het feit dat uw beider arrestaties niet geloofwaardig worden geacht, kan eveneens niet geloofwaardig worden geacht dat uw broer in het dorp Talangaye werd vermoord omwille van uw ontsnapping uit de gevangenis. Overigens, werd ook over dit incident geen enkel bericht teruggevonden.”*

De door verzoekster bijgebrachte informatie (verzoekschrift, stukken 3 en 14; aanvullende nota, stukken 14-20) vermag aan de voormelde vaststellingen evenmin afbreuk te doen. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op haar persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geïdendeerd of vervolgd. Verzoekster dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

Ten aanzien van het verwijt dat enkel de elementen in verzoeksters nadeel in de bestreden beslissing zouden zijn opgenomen, kan verder worden opgemerkt dat de motiveringsplicht in hoofde van de commissaris-generaal geenszins de verplichting behelst om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van de kandidaat-vluchteling in de bestreden beslissing op te nemen.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoekster er niet in de voormelde motieven uit de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden, daar zij door verzoekster niet op dienstige wijze worden weerlegd, in hun geheel door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

9.3. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het vluchtrelaas van verzoekster en haar vrees voor vervolging niet geloofwaardig.

9.4. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

9.5. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

10. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

10.1. Juridisch kader

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2 Ernstige schade bestaat uit:

- a) doodstraf of executie; of,*
- b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,*
- c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”*

Uit dit artikel volgt dat verzoekster, opdat zij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een “reëel risico” loopt. Het begrip “reëel risico” wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, dit wil zeggen realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf twee van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip “ernstige schade” door drie onderscheiden situaties te voorzien.

10.2. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoekster geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat zij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

10.3. In zoverre verzoekster zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat zij haar voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekster geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoekster maakte immers doorheen haar opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Kameroen zou hebben gekend.

10.4. Opdat aan een verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van de verzoeker, als burger, als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Er dient voorts rekening te worden gehouden met het gestelde in het arrest Elgafaji waar het Hof van Justitie van de Europese Unie een onderscheid maakt tussen twee situaties:

- de situatie waar “er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op de in artikel 15, sub c, van de richtlijn bedoelde ernstige bedreiging zou lopen” (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 35; HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Aboubacar Diakité v. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, § 30); en
- de situatie waarbij rekening wordt gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker en waarbij het HvJ heeft gepreciseerd dat “hoe meer de verzoeker eventueel het bewijs kan leveren dat hij specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, hoe lager de mate van willekeurig geweld zal zijn die vereist is opdat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming” (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 28).

In de eerste hypothese is de mate van het willekeurig geweld dermate hoog dat elke burger die zich op het grondgebied bevindt, erdoor wordt geraakt. Wanneer aldus wordt vastgesteld dat een burger afkomstig is uit

dergelijk land of gebied, moet worden aangenomen dat hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon wanneer hij terugkeert naar het betrokken land of het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar, zonder dat het nodig is om eveneens over te gaan tot een onderzoek naar andere persoonlijke omstandigheden.

Met betrekking tot de toepassing van artikel 48/4 § 2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing het volgende:

*“Uit een grondige analyse van de huidige veiligheidssituatie in Kameroen (zie **COI Focus “Kameroen. Engelstalige regio’s: veiligheidssituatie”** van 20 februari 2023, beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_cameroun_regions_anglophones_situation_securitaire_20230220.pdf of <https://www.cgvs.be/fr> blijkt dat dit land momenteel getroffen wordt door een zogenaamde “Engelstalige crisis”. Het gaat hierbij echter om een **gelokaliseerd conflict**, dat zich in hoofdzaak beperkt tot de twee Engelstalige regio’s North West en South West. Uit dezelfde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in het Franstalige deel van Kameroen fundamenteel verschilt van deze in het Engelstalige deel van Kameroen.*

Het Commissariaat-generaal benadrukt bovendien dat uit artikel 48/5, § 3 van de wet van 15 december 1980 volgt dat de behoefte aan bescherming niet bewezen is indien er in een deel van het land geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker om internationale bescherming op een veilige en wettige manier kan reizen naar dat deel van het land en er toegang toe kan hebben. In casu is het Commissariaat-generaal van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door u in Franstalig Kameroen te vestigen, meer bepaald in de hoofdstad Yaoundé, alwaar u over een veilige en redelijke interne vluchtmogelijkheid beschikt.

Hoewel het conflict een aanzienlijke impact heeft op de bewegingsvrijheid van de burgers in het Engelstalige deel van het land, onder meer door de ‘ghosttownoperaties’ en de vele checkpoints van de autoriteiten of de separatisten, blijkt dat het mogelijk is om zich van het Engelstalige naar het Franstalige deel van het land te verplaatsen. Bovendien is het Franstalige deel bereikbaar via de internationale luchthavens van Douala en Yaoundé.

*Wat de veiligheidssituatie in de **Franstalige regio** van Kameroen betreft, dient te worden vastgesteld dat deze regio niet wordt getroffen door het geweld als gevolg van de Engelstalige crisis, met uitzondering van enkele geïsoleerde incidenten, voornamelijk aan de grens van de Engelstalige regio’s. Uit de beschikbare informatie blijkt duidelijk dat het geweld als gevolg van de Engelstalige crisis in het Franstalige gedeelte van het land momenteel beperkt is, dat het geweld niet het hele land treft en niet veralgemeend is. Bijgevolg kan niet worden gesteld dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4 §2 c) van de wet van 15 december 1980.*

De situatie in het Franstalige gedeelte van Kameroen beantwoordt bijgevolg niet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980, dat beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld als gevolg van een gewapend conflict dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat, indien een burger zou worden teruggezonden naar het desbetreffende land of, in voorkomend geval, naar de desbetreffende regio, hij louter door zijn aanwezigheid aldaar zou worden blootgesteld aan een reëel risico op ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 §2 c).

Bovendien blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt, dat talrijke Engelstaligen, voornamelijk vrouwen en kinderen, toevlucht vinden in de Franstalige regio’s, waar ze vaak in precaire omstandigheden leven. In werkelijkheid kunnen de Engelstalige IDP’s er echter rekenen op de hulp en sympathie van de Franstalige gemeenschap die hen opvangt. Er worden geen spanningen tussen de twee gemeenschappen waargenomen. De meeste geraadpleegde bronnen melden bovendien dat Engelstalige IDP’s niet doelgericht worden gediscrimineerd door de autoriteiten, louter omdat ze Engelstalig zijn. Uit alle informatie blijkt dus dat er geen sprake is van systematische vervolging van Engelstalige Kameroeners door de Kameroense autoriteiten in het Franstalige deel van het land, louter omdat ze Engelstalig zijn.

*Derhalve dient nog te worden onderzocht of u beschikt over een redelijke mogelijkheid om u te vestigen in het Franstalige deel van Kameroen, meer bepaald in de hoofdstad Yaoundé. Rekening houdend met uw persoonlijke situatie kan redelijkerwijs van u worden verwacht dat u zich in Yaoundé vestigt. Zo heeft u een diploma Environmental Engineering, gehaald aan de National Advanced School of Public Works (NASPW) van Yaoundé (zie notities CGVS, p.5). U bent in het kader van dit programma verschillende malen naar Yaoundé gereisd om er lessen te volgen en examens te maken. U verbleef in die periodes bij vrienden in Yaoundé. Bovendien, spreekt u duidelijk goed Frans. U heeft immers de volledige lagere school doorlopen in het Franstalige deel van Kameroen, namelijk in Foumban (zie notities CGVS, p.4) en uw opleiding aan de universiteit van Yaoundé werd zowel in het Frans als in het Engels gegeven (zie notities CGVS, p.18). **Hierboven werd reeds gesteld dat u een hoog opgeleide, zelfstandige en zelfredzame vrouw bent.** U heeft immers verschillende studies gedaan, uw kinderen alleen opgevoed en een lange tijd alleen gewoond in de stad Buea, terwijl u studeerde en in uw onderhoud voorzag (zie notities CGVS, p.5-6).*

Gelet op de bovenstaande overwegingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat u, los van de huidige situatie in uw regio van herkomst, in Yaoundé, in het Franstalige deel van Kameroen over een veilige en redelijke internvluchtmogelijkheid beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de wet van 15 december 1980. U hebt het tegendeel niet bewezen."

De Raad stelt vast dat de door verzoekster aangehaalde informatie (verzoekschrift, p. 14 en aanvullende nota, stukken 14-20) in dezelfde lijn ligt als de door de commissaris-generaal gehanteerde informatie (zie weblink opgenomen in de bestreden beslissing). Aldus brengt verzoekster geen objectieve stukken bij waaruit zou kunnen blijken dat de door de commissaris-generaal gehanteerde informatie onjuist, achterhaald en/of onvolledig zou zijn of dat de voormelde analyse door de commissaris-generaal niet correct zou zijn. Dat er recentelijk ook in enkele Franstalige regio's van Kameroen slachtoffers vielen in het kader van de zogenaamde 'Engelstalige crisis' (aanvullende nota, stuk 20), toont op zich niet aan dat er in de hoofdstad Yaoundé intussen sprake zou zijn van een situatie vergelijkbaar met deze in de Engelstalige regio's van Kameroen en/of dat een intern vestigingsalternatief in deze stad in hoefde van verzoekster niet langer als redelijk zou kunnen worden beschouwd. Waar verzoekster verwijst naar haar "*psychische kwetsbaarheid*", dient vastgesteld dat uit de door haar bijgebrachte psychologische attesten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier en verzoekschrift, stuk 12) niet blijkt dat verzoekster met dermate ernstige mentale gezondheidsproblemen zou kampen dat zij niet in staat zou kunnen worden geacht om zich aan te passen aan het leven in Yaoundé en aldaar voor zichzelf een nieuw leven op te bouwen.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoekster er niet in de voormelde motivering uit de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motivering vindt steun in het administratief dossier en de beschikbare landeninformatie, is pertinent en correct en wordt, daar zij door verzoekster niet op dienstige wijze wordt weerlegd, door de Raad in haar geheel overgenomen en tot de zijne gemaakt.

10.5. Gelet op het voormelde, toont verzoekster niet aan dat er in haar geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Kameroen een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

11. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

12. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig september tweeduizend vierentwintig door:

S. HUENGES WAJER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

S. HUENGES WAJER